

[Olufson.]

Men jeg er ogsaa tilbøjelig til at tro, at det mere er Tilpasningspolitikken, der har drevet Venstre til at fremkomme med dette Forslag, der fejler deres tidligere Politik bort. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har jo i den senere Tid været ude til enkelte Møder for at gyde Olie paa de oprørte Bølger, og det kan jo ikke nægtes, at det gaar lidt skrappt til derude. Vi har lidt efter lidt faaet en Lappbevægelse her i Danmark, som tager Fart i disse urolige Tider. Den Bevægelse, som blev startet deroppe i Rønge, og som Venstre maaske i Begyndelsen lod lidt haant om, ser ud til at skulle vokse ret betydeligt, og Venstres Folk kan vistnok faa travlt nok med at dæmpe den. Det er de kriseramte Landmænd, der nu prøver paa at organisere sig, uden Hensyn til politisk Anskuelse, men alene med det for Øje at kræve Foranstaltninger mod den nuværende Landbrugskrise. Man maa jo sige, at disse Førere har været ret aggressive. Man ikke det skulde være den Baggrund, paa hvilken det foreliggende Lovforslag skal ses?

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal var oppe i Nærheden af min Egn forleden, og der lykkedes det ikke at gyde tilstrækkelig Olie paa de oprørte Bølger. Naar man læser de Udtalelser, der fremkommer i Venstres Presse deroppe siden den Tid, maa man jo sige, at de ikke indeholder absolut Ros over Høvdingen. Man siger fra Venstres Side: Det er godt nok, at han kommer herop Gang efter Gang; men vi ved jo dog, at det er kun Ord, Ord og ikke andet. Det var en dyb Skuffelse for Landmændene, skriver Venstres Folk deroppe.

Men de gaar endnu en lille Smule videre; og jeg er tilbøjelig til at tro, at det er denne skrappe Vind, der driver Venstre til at fremsætte dette Lovforslag. En Venstremand fra min Valgkreds skriver i Venstrebladet „Randers Dagblad“, uden at Bladet tager Afstand derfra:

„Det gæder i Sønderjylland, og det brænder i Vendsyssel, selv efter at Himmelstrup er kommet derop; men det kan godt være, at hvis Rigsdagsmændene ikke tager Haand i Hanke, hvis de ikke tager sig en lille Smule sammen, saa kan der opstaa en anden Brand, en Brand, som hverken Hr. Himmelstrup eller Hr. Pinstrup eller Hr. Stauning eller Hr. Madsen-Mygdal er i Stand til at slukke. Og naar saa Sognefogderne og Sogneraadsmændene har mistet Føringen ude i Befolk-

ningen, kunde det godt være, at Branden blev saa stærk, at selv ikke den allerstærkeste Byge af Dannebrogskors var i Stand til at slukke den.“

Man hører altsaa, at det er ret skarpe Toner, der kommer frem her, og det pisker Venstre frem til at fremsætte dette Lovforslag.

Nu har vi fra vor Side altid sagt — og det gælder ikke Landbrugserhvervet alene, det gælder ogsaa alle andre Erhverv, og vi har tillige vist det i vor Politik —, at hvor der er Vanskeligheder, som ikke kan overvindes paa anden Maade, end ved at Staten træder til, men som paa den anden Side ogsaa kan overvindes ved Statens Hjælp, dér er vi villige til at træde til. Men det er jo noget, som Venstre ikke absolut har rost os for ude omkring. Det er ikke saa forfærdelig mange Dage siden, vi havde Finanslovsforslaget til tredje Behandling. Dér var da netop et Kriseforslag, der blev afgjort: en Bevilling paa 1 165 000 Kr. til Sukkerroedyrkerne. Venstre stemte imod dette. Det var en Kriseforanstaltning, vi havde bragt i Anvendelse overfor de lollandske Landmænd, da de stod overfor en Krise, en Kriseforanstaltning, der sikkert reddede adskillige og samtidig skabte Arbejde til mange tusinde Landarbejdere. Men denne Foranstaltning ønskede Venstre ikke at være med til; de ønskede ikke at være med til at redde disse Mennesker, saa at de ikke skulde gaa fra Hus og Hjem, men kunde opretholde deres Virksomhed. Det interesserede Venstre sig ikke saa stærkt for. Men derimod synes de nok, de kan være med til at række dem et Halmstraa i det Øjeblik, de er ved at drukne.

Det er jo rigtigt, hvad den højtærede Minister sagde, at noget af det, der møder os allerførst i dette Lovforslag, er, at der ingen Penge er. Det kan den ærede Ordfører for Forslagsstillerne jo ikke være blind for. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne ved, at han som Landbrugsminister stillede Forslag om 16 Mill. Kr. til Hjælp for det betrængte Landbrug, 10 Mill. Kr. til Akkordlaan og 6 Mill. Kr. til Driftslaan for de større Landbrugere. Men han maa da vist ogsaa kunne huske, at om Efteraaret kom han og sagde, at de 6 Mill. Kr. var opbrugt og stillede Forslag om 6 Mill. Kr. til og sagde: Vi behøver jo ikke nogen ny Bevilling; for Pengene findes i Erhvervenes Laanefond; der kan vi tage dem. Og der blev de taget. Jeg har forespurgt den højtærede Finansminister, hvorledes det forholder sig, og han har bekræftet, at i Erhvervenes Laanefond ligger i Øjeblikket knap 5 Mill. Kr.; de andre Midler er udlaaet til andre For-